

achter
het masker

maart 2020

het land gaat in lock-down, de hel breekt los in de ziekenhuizen.

het ziekenhuispersoneel wordt tot het uiterste gedreven om deze crisis het hoofd te bieden, om zoveel mogelijk levens te redden.

alom is er veel waardering voor 'de zorg', dagelijks applaus en steunbetuigingen vanuit de brede maatschappij.

terecht.

maar wie zijn de mensen die schuilgaan achter de anonieme term 'de zorg' en hoe beleven zij deze historische periode?

deze portretten werden gemaakt toen de curve daalde.

Hoe moet je een vrouw gaan troosten die afscheid komt nemen van haar vader, terwijl haar eigen man zijn leven ook aan een heel dun zijden draadje hangt, 2 verdiepen hogerop.

Een vader neemt via tablet afscheid van zijn kinderen en kleinkinderen en sust hen nog met: 'het komt allemaal wel weer goed'.

Duimen omhoog.

Kurt, palliatief verpleegkundige

Weten dat je de enige persoon bent die de patiënt ziet op een dag en hier dus het beste van proberen maken door middel van kleine, maar soms oh zo belangrijke dingen.

En de traantjes die rolden onder het face-shield.

Achter het masker.

Marie, verpleegkundige

Ik heb me nooit zo betrokken gevoeld binnen een groep en tegelijkertijd
zo ontzettend eenzaam...

Liesbeth, arts IZ

Je zag de karren met eten voor de gewone patiënten minderen.

Het eten voor de corona-afdeling werd meer en meer, en alles was in plastic, wegwerp ...

Strikte maatregelen om er zo goed mogelijk mee om te kunnen gaan.

Gangen in het ziekenhuis waren leeg en het cafetaria was gesloten.

Er was gewoon weinig leven in huis.

Dries, ploegverantwoordelijke keuken

Na 8 lange corona-weken neemt de adrenaline af en ben ik moe.

Ik probeer het gevoel te behouden dat ik mijn job heb uitgevoerd zo goed als ik kon.

Eveline, ziekenhuishygiëniste

Wat me vooral blijft van het corona-tijdperk is dat er een enorm gevoel van 'samen' ontstond wij tegen het virus.

Dit samenhangingsgevoel zorgde voor een enorme veerkracht bij medewerkers waardoor veel - anders ondenkbare veranderingen - bijna als vanzelfsprekend werden ervaren.

Anthony, verpleegkundige

Ook dit is zorgverlening, ook dit is helpen en werken in tijden van crisis.

Je eigen onmacht ontdekken in zaken waar je anders zo sterk in bent, zo zelfzeker in bent.

Kurt, palliatief verpleegkundige

De onuitputbare solidariteit in het ziekenhuis op alle niveaus heeft mij diep geraakt en is een uiting van warmte, inzet, idealisme en verbondenheid.

Dit kan ons alleen maar sterker maken naar de toekomst toe.

Wij zijn klaar om een 2e corona-golf de baas te kunnen!

Sven, geriater

Wat me opvalt is dat patiënten nu vaker 'dankjewel' zeggen.

Dat gebeurde voor deze periode veel minder.

De dankbaarheid is groot.

Liesbeth, onthaalmedewerker

Wat me ook altijd zal bijblijven is een 83-jarige man die een zakje met spulletjes voor zijn echtgenote komt afgeven en me heel lief vraagt of ik ervoor kan zorgen dat ze zeker zijne 'brief' krijgt.

En dan zegt hij: het is een liefdesbrief voor mijn vrouwke want ik zie ze na zoveel jaren nog even graag!

Patricia, onthaalmedewerker

Met bijzondere dank aan medewerkers en directie van

az Vesalius, Tongeren
Sint-Trudo, Sint-Truiden
Jessa, Hasselt

dit zijn ze.

zij die er stonden.

zorgden voor onze geliefden
zonder aarzeling, toegewijd.

mensen wiens doorzettingsvermogen en
moed tot het uiterste werd gedreven.

dit zijn de mensen achter het masker.

BERT DAENEN

hetportret.be